

Η ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ' (Συνέχεια)

Ο Μωρίς Ζιλλάρ δεν ήπατατο, χαρακτηρίζων τὰ μέλη τῆς Δέσχης τῶν Ἀνικητῶν ὡς δειλοὺς καὶ ἀνάνδρους. Εἰς τὸν πρῶτον κίνδυνον, ἐτρέποντο ὅλοι εἰς φυγὴν, χωρὶς νὰ τοὺς μέλη καθύλου διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν. Τόσον εἶνε ἀληθές, ὅτι μεταξὺ κακούργων, ὁ ἀληθινὸς ἠρωϊσμός εἶνε πρᾶγμα ἀγνωστον!

— Οὐρά! ἐφώνησε τότε ὁ νεαρὸς ντέτεκτιβ, κατακυλῶν τὴν κλίμακα! οὐρά! Ἡ βοήθεια ἐφθασε! Ἀνεβήτε γρήγορα στὸ κατάστρωμα! Ἐλάτε, κυρία Χόλκερ, ἐλάτε ὅλοι! Κυτάξτε τὸ βαπόρι, ποῦ πλησιάζει!... ἐσωθήκαμε!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'

Ἡ ἀπειλή τοῦ Σίμωνος

Τὴν ἐπαύριον, μόλις ἐξύπνησεν, ὁ μαρκήσιος Δερινὺ ἔλαβε σχεδὸν συγχρό-

Χόλκερ καὶ τῆς οἰκογενείας του». Δὲν μπορῶ νὰ ἐνοήσω πῶς ὁ Ἀμερικανὸς καὶ ὁ φίλος μας Μωρίς συνητήθησαν, Κάτι θὰ συνέβη βέβαια. Σὲ λίγο θὰ τὸ μάθωμεν διὰ τοῦ ταχυδρομίου.

Πραγματικῶς, τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὁ μαρκήσιος ἔλαβε δύο ἐπιστολάς. Ἡ μία ἦτο τοῦ Μωρίς καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Χόλκερ, οἱ ὁποῖοι τῷ διηγούντο λεπτομερῶς τὰ διαδραματισθέντα ἐπὶ τοῦ «Καρχαρίου».

Ὁ Μωρίς ἐτελείωνε τὴν ἐπιστολὴν του ὡς ἐξῆς: «Οὔτε ἓνα μαργαριτάρι δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὴν συλλογὴν. Ἡ ἐπιχειρήσις τοῦ Μὰκ Βέιερ ἀπέτυχε καθολικηρίων. Ἐπιστρέψω εἰς Λονδὶνον μὲ τὸ προτεγὲς ἀτμόπλοιον, διὰ νὰ ἐξακολουθήσω τὰς ἐρεῦνας μου πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐπιστολῶν.»

— Καλὸ παιδί! εἶπε μὲ συγκίνησιν ὁ μαρκήσιος. Πάντα τοὺς ἄλλους συλλογίζεσαι, ποτὲ τὸν ἑαυτὸ του. Δὲν εἶδα ἀκόμη εὐγενέστερο χαρακτήρα, ἀγαπήτέ μου Βωτιέ... Ὡ, ἂν ὁ υἱός μου τοῦ ἐμοίαιζε, τί εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος θὰ ἦμουν!... Δυστυχῶς ὅμως... Ἀλήθεια,

ἐπισκεφθοῦμε μαζί τὴ Νορμανδία, τὴν πατρίδα σας! Ἐλάτε, φίλε μου, σκεφθῆτε!...

Ἄλλ' οὔτε ἡ δελεαστικὴ αὐτὴ πρότασις δὲν συνεκίνησε τὸν Μωρίς.

— Τὴν πατρίδα μου; εἶπε μελαγχολικῶς, τὴ Ρουέν; Ἀλλοίμονο, κύριε Χόλκερ, δὲν θὰ γνωρίζετε ἴσως ὅτι εἶμαι ὄρφανός. Πατρίς μου εἶνε ὅλη ἡ Γαλλία. Δὲν ὑπάρχει μέρος τοῦ Γαλλικοῦ ἐδάφους ποῦ νὰ μοῦ εἶνε ἰδιαιτέρως ἀγαπητόν, διότι πουθενὰ δυστυχῶς δὲν ἔχω οἰκογένεια. Ἡ Ρουέν ἡ μάλιστα θὰ μοῦ ἔφερε λυπηρὰς ἀναμνήσεις. Ἐκεῖ μοῦ ἔκλεψαν τὴν κασσετίνα τοῦ καλοῦ μας κ. Δερινὺ. Ἐγὼ ὑπῆρξα ὁ ἀκούσιος αἰτιος αὐτῆς τῆς κλοπῆς, ποῦ θὰ ἠκούσατε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ μαρκηρίου τί φοβεράς συνεπειὰς εἶχε. Ἐγὼ ἱερὸν καθήκον νὰ ἐκπληρώσω καὶ δὲν θὰ ἠσχάσω ὅσον μένει ἀνεκπλήρωτον. Ὁρκίσθη νὰ ἐπανεύρω τὰ ἔγγραφα ποῦ εἶχε μετὰ ἡ κασσετίνα. Ἡ παρουσία μου εἰς τὸ Λονδὶνον εἶνε ἀπαραίτητος καὶ μὲ ὅλην τὴν λύπην ποῦ αἰσθάνομαι, ἐποχωρίζο-

ως δύο τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα τὸν συνεκίνησαν πολύ.

Τὸ πρῶτον ἀνήγγελλε τὴν αἰσίαν ἀρξίν τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ εἰς Χάβρη, μετὰ τοῦ Οὐίλλιαμ Χόλκερ καὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ τὴν προσεγγὴ ἐπάνοδον τοῦ νεαροῦ ντέτεκτιβ εἰς Λονδὶνον.

Τὸ δεύτερον περιεῖχε τὰ ἐξῆς:

«Κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν καταναγκαστικά ἔργα. Γνωρίζω ποῦ εὐρίσκονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ θὰ τὰς ἔχετε ἀνεργήσετε νὰ μοῦ δοθῆ χάρις ἢ νὰ δραπευθεύσω.—P»

Ὁσῆν χαρὰν τὸ πρῶτον, τὴσῆν λύπην ἐπροξένησε τὸ δεύτερον τηλεγράφημα εἰς τὸν ἀτυχῆ πατέρα. Καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βωτιέ:

— Κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν καταναγκαστικά ἔργα! Ὁ κακόμοιρος! Ἐέρερε ὅμως τὰ νέα; Ὁ Μωρίς δρίσκειται στὴ Χάβρη!

— Στὴ Χάβρη! ἀνέκραξεν ὁ ἀδαμαντοπώλης.

— Μάλιστα, στὴ Χάβρη. Καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε, ὅτι τὸ τηλεγράφημά του προσθέτει: «μετὰ τοῦ σερ Οὐίλλιαμ,

ἐληγομένησα νὰ σὰς πῶ καὶ τοῦτο: Ὁ Ροδόλφος ἰσχυρίζεται, ὅτι γνωρίζει ποῦ εὐρίσκονται αἱ ἐπιστολαὶ καὶ προτείνει νὰ μοῦ τὰς ἀποδώσῃ ἀντὶ τῆς ἀποφυλακισέως του. Δὲν ἔχει οὔτε κἀν τὸ θάρρος νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν του καὶ ἐπωφελεῖται αὐτοῦ τοῦ μυστικοῦ διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ. Ἄνανδρος μέχρι τῆς αἰσῆς!

Ὁ μαρκήσιος ἐδάχουσε κ' ἐσιώπησε.

— Δυστυχισμένους πατέρας! ἐσυλλογίσθη ὁ Βωτιέ. Τί μαρτύριον ὑρίστανται!...

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Μωρίς Ζιλλάρ ἐφορτώνετο κυριολεκτικῶς ἀπὸ δῶρα ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας Χόλκερ καὶ προσεπάθει νὰ πείσῃ τοὺς καλοὺς ἐκείνους ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀρίσουν νάνα χωρήσῃ ἀμέσως.

— Ἀδύνατον! τῷ ἔλεγεν ὁ Ἀμερικανός. Ἄν γυρίσατε στὸ Λονδὶνον, θὰ αναγκασθοῦμε νὰ σὰς συνωδεύσωμε. Ἡ γυναῖκα μου καὶ ἡ κόρη μου δὲν ἐννοοῦν μὲ κανένα τρόπον νὰ σὰς ἀποχωρισθοῦν τόσο γρήγορα. Ἐλάτε, τώρα ποῦ ἠσύχασεν ὁ κ. Δερινὺ, ἀναβάλετε τὸ ταξεῖδι σας μερικὲς ἡμέρας. Δὲν εἶνε κανένα μεγάλο πρᾶγμα. Ἐὰν μπορούσαμε νὰ

μενος τόσο γρήγορα σὰς καὶ τὴν οἰκογένειάν σας, πρέπει νὰ φύγω χωρὶς ἀναβολή.

— Ἔστω, ἀπεκρίθη ὁ Οὐίλλιαμ Χόλκερ· εἰσθε πάντοτε συνεπὴς πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας; τόσο γυναικὸς ὅσον καὶ ἀποφασιστικὸς. Κύριε Ζιλλάρ, θὰ περάσωμε μαζί σας τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχις, ἰδοῦ!

— Μπράβο, μπαμπά! ἐπεδοκίμασαν αἱ δύο νεαρὰ θυγατέρες τοῦ κ. Χόλκερ. Θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ Λονδὶνον μὲ τὸν κ. Ζιλλάρ. Αὐτὸ εἶνε! Ἡ ἐκδρομὴ μας ἄλλως τε, μὲ τὴν βλάβην τοῦ «Καρχαρίου» κατέστη πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος. Δὲν πειράζει! προσέθεσαν πονηρῶς αἱ δύο Ἀμερικανίδες, γὰρ λίγον καιρὸ, ἄς ἀπαλλαγθοῦμεν ἐπὶ τὴν μανία τῶν ταξιδιωτῶν. Πῶς διασκεδαστικὸν θὰ εἶνε νὰ παρακολουθήσωμε τὸ κινῆγι τῶν ἐπιστολῶν, ποῦ θὰ κάμη, ὁ κ. Ζιλλάρ στὸ Λονδὶνον.

— Βλέπετε; εἶπε γελῶν ὁ ἑκατομμυριοῦχος πρὸς τὸν ντέτεκτιβ; μὰς ἐγίναντε ἀπαραίτητος. Δρόμο λοιπὸν γὰρ τὸ Λονδὶνον! Κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἄρχισα νὰ

ἐνδιαφέρωμαι πολὺ γι' αὐτὴ τὴν ἱστορία τῆς κασσετίνας. Καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἀφότου εἶδα μὲ τὸν τρόπον ἐξασκεῖτε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ντέτεκτιβ, θὰ εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ σὰς ξαναῖδῶ νὰ ἐργάζεσθε καὶ δὲν ἀμφιβάλλω καθόλου ὅτι θὰ ἐπιτύχετε.

Ὁ κ. Χόλκερ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ μυστηριώδης ὑπόθεσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μαρκηρίου τὸν ἐνδιέφερον. Εἶχε βάλῃ τὸν Μωρίς νὰ τῷ διηγῆθῃ ὅλας τὰς λεπτομερεῖας, καὶ πολλὰκις κατὰ τὸ διάστημα τῆς διηγήσεως, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες του, ἐφροκίμασαν ἀκούοντας τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεξεν ὁ τολμηρὸς ντέτεκτιβ.

(Ἔσται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΧΙΟΝΙ

ὉΥ συνέβη ἐφέτος ἓνα πρᾶγμα, ποῦ δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι ὅσα χρόνια ζῶ εἰς τὰς Ἀθήνας: Εἶδα παράστασιν εἰς θεάτρῳ νὸν θέατρον μίαν ἀπὸ τὰς πρῶτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου! Καὶ ὠρισμένως εἰς τὴν Νέαν Σκηνήν», ὅπου ἐπαίξετο ὁ «Διάβολος», ἐν ἀριστοῦργημα τοῦ Οὐγγρου Φράντς Μόλναρ. Ἀλήθεια, τὸ θέατρον εἶχε τὴν τέτατον' ἀλλὰ τί σημαίνει; τὰ θερινὰ θεάτρα τῶν Ἀθηνῶν σκεπάζονται ἀπὸ τὸν Αὐγουστον. Καὶ ὡς τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου, τὸ πολὺ, παύουν. Ποτὲ δὲν μοῦ συνέβη νὰ ἰδῶ παράστασιν εἰς θερινὸν θέατρον τὸν Νοέμβριον. Καὶ ἂν ἐμείνεν ἄλλοτε ἀνοικτὸν κανένα ὡς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, ἐγὼ δὲν ἐπήγγιζα οὔτε μὲ ἐπανωφόριον. Φέτος ὅμως, ὡς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ἡ βραδιάς ἦταν τόσο γλυκειάς, ὥστε δὲν ἔπαυσα νὰ συγνάξω εἰς τὰ ὑπαίθρια θεάματα ὅπως καὶ τὸ καλοκαίρι. Κ' ἐνθυμοῦμαι καλά, ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ ποῦ ἐπαίξετο ὑπὸ ἀπλήν τέταν ὁ «Διάβολος», εἶπα εἰς ἓνα φίλον μου.

— Ἐκπλήξεις μὰς ἐπιφυλάττει αὐτὰς ὁ χειμῶνας! Νοέμβριος, καὶ τὰ θερινὰ θεάτρα ἀνοικτὰ καὶ οἱ θεαταὶ χωρὶς ἐπανωφόρια!... Μοῦ φαίνεται ὡς ἔφημα... Τί θὰ συμβῆ ἄρα γε παρακάτω;

Καὶ πραγματικῶς, συνέβη κατὰ ἐπίσημα ἐκπληκτικόν: Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, εἶχαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτον χιόνι! Ἦταν Δευτέρα πρωί, 16 Νοεμβρίου, ὅταν μ' ἐξύπνησαν αἱ χαρούμεναι φωναὶ τῶν παιδιῶν, ὅτι ἔξω χιονίζει καὶ κλιττα τὸ στρώνει. Ἀλλὰ συνήθως τέτοια φωναὶ δὲν μ' ἐξύπνουσιν, παρά κάποιον

πρωὶ ἀπὸ τὰ τελευταῖα τοῦ Δεκεμβρίου, ἢ τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου. Εἶνε μάλιστα καὶ χρονίως, ποῦ κανένα πρωὶ δὲν τυχαίνει νὰκούσω, ὅτι χιονίζει ἔξω καὶ τὸ στρώνει. Τὸ χιόνι σταματᾷ ἀπλῶς εἰς τὰ γύρω βουνά. Πολιορκεῖ τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν κυριεύει τὴν πόλιν. Μόνον φέτος, ἀφοῦ ἔστηρε τὴν πολιούρχιαν του, ἐπεχειρήσε καὶ εἰσβολὴν ἀπὸ τὰ μέσα Νοεμβρίου. Πρωτοφανές! οὔτε οἱ γεροντότεροι δὲν ἐνθυμοῦνται τέτοιαν βίαν.

Ἀλλὰ μοῦ ἐφάνη φυσικόν. Ἀφοῦ ὁ Νοέμβριος, ἐσυλλογίσθη, ἤρχισε μ' ἐκπλήξεις, ἔπρεπε καὶ νὰ τελειώτῃ. Τὸ ἐν ἐπιτακτὸν καὶ ἀσύνθηδες, φέρει πάντοτε τὸ ἄλλο. Δι' αὐτὸ συμπεραίνω, ὅτι ὅλος ὁ ἐφετεινὸς χειμῶν θὰ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἐπιτακτικοῦς. Καὶ ἐν ἀπὸ τὰ δύο θὰ συμβῆ: ἢ θὰ ξεθυμῆνῃ τώρα γρήγορα, μὲ τὴν μανίαν ποῦ ἄρχισε, καὶ θὰ ἔχωμεν καλοκαίρι· ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον ἢ ἡ πρώτη αὐτῆς μανία θὰ εἶνε τὸ προμήνυμα ἄλλης, μεγαλύτερας, καὶ ὁ χειμῶν θὰ παρατεθῆ ὡς τὸν Μάιον.

Γελάτε!...Κ' ἐγὼ γελῶ. Διότι ἐνθυμοῦμαι τώρα πῶσον πανηγυρικῶς διαψεύδονται αἱ προφητεῖαι τῶν μετεωρολόγων. Προφητεύουν ὅτι θὰ ἔχωμεν τὸν βαρύτερον χειμῶνα, καὶ μὰς ἐρχεται ὁ γλυκύτερος· προλέγουσιν ὅτι θὰ μὰς ἔλθῃ ἓνα πρῶτον καὶ θαυμάσιον καλοκαίρι, καὶ ὁ χειμῶν παρατείνεται ὡς ποῦ ἐορτάζομεν τὴν Πρωτομαγίαν μὲ χιονοπέλεμον. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι μετεωρολόγος. Ἀπλῶς ἐκφράζω ἓνα προαισθημα ποῦ μοῦ ἐγεννήθη μὲ τὸ πρῶτον χιόνι. Καὶ τὰ προαισθήματα διαψεύδονται πάντοτε ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς προφητείας τῶν μετεωρολόγων.

Ὅσον διὰ τὸ πρῶτον ἀθηναίων χιόνι, ξέρω καλά ὅτι, περιμένετε ἀνυπομόνως τὸ δεύτερον. Διότι ἐκεῖνο τῆς 16ης Νοεμβρίου ἠγωνίσθη μὲν εὐτυχεῖς δὴτως καὶ ἀξιεπαίνως νὰ στρωθῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Καὶ ὁ χιονοπόλεμος, τὸν ὁποῖον ἠλπισαν ὅλα τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ πρωί, ἐματαιώθη. Τί κρίμα!...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΟ ΨΩΜΙ

Γ' Ἀποσπάσματα ἀπὸ ἓνα θαυμάσιον καὶ πολὺ ἐπίκαιρον ποίημα τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Μπουσσόρ.]

Ὁ Ψωμί τῶν ἀνθρώπων, θαυμάσιε καρπε τῆς γῆς! Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ σ' ἐμιστεύθηκα τὰ μαῦρα σάλαια, συλλογιζέμενος κ' ὀλομόναχος ὁ σπορικῆς, μὲ ποῖον ἀγῶνα ἐπίμονο, πρῶτα σπόρος, ἔπειτα χορτάρι καὶ τέλος ὄριμο στάχυ γὰρ τὸ δρεπάνι καὶ τὸ δρεμάτι, ἐκχρποφόρησες:

Ποῖα τρανὴ δύναμι, σπέρμα μόλις ὄρατὸ, ποῦ ἐνειροπολοῦσες χωμένο στὰ ἔγκυρα τοῦ κάμπου, σ' ἔχαμε νὰ τινάχθῃς πρὸς τὸν γαλάζιον οὐρανὸν, μαστωμένο ἀπ' ὅλους τοὺς χυμούς τῆς γόνιμης γῆς, γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ξανθοπρόσωπο ψωμί, τὸ χρουωμένο ἀπ' τὰ φιλιὰ τῆς φωτιᾶς;

Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔξοχο αὐτὸ ἔργο, χρειάσθηκε νὰ προσθέσῃ κ' ὁ ἀνθρώπος τὴν τέλμη του στὴν ὑπομονὴν τοῦ ἀγροῦ κ' ὁ φλογερὸς ἥλιος, κ' ἡ δροσιά τῆς νυκτός, κ' ὁ αἶρας τοῦρανοῦ, ποῦ εἰσχωροῦν μέσα στὰ σαμμένα χώματα, χρειάσθηκε νὰ βοηθήσουν τὸ κοφετερό αἰτέρι.

Γιὰ νὰ γεννηθῇ τὸ ψωμί ἀπ' τὸ μικροῦλη τὸ σπόρο, χρειάσθησαν τὰ βῶδια ποῦ τὰ ἐδάμασε ὁ δραστήριος ἀνθρώπος γιὰ τὸ κουραστικὸν ὄργωμα, τὸ ἀκούραστο δρεπάνι, ἡ διαστικὴ μυλιπέτρα, τὸ νερό, τὸ ἀλάτι, τὸ προζύμι, λαχταριστὸ μέσα στὸ ζυμαρί, κ' ἡ πυρρὴ κοκκινάδα τοῦ φούρνου!

Γιὰ νὰ σὲ πλάσουν, Ψωμί, τὰ πάντα συνεργάσθησαν. Ὁ βαρετὸς ἀκαμάτης ποῦ τὸν εθεῖρε ἢ στενοχώρια, μπορεῖ νὰ σὲ τρώγῃ, χωρὶς νὰ σ' ἐννοῇ. Ἐκεῖνος, ποῦ θριάμβος του εἶνε νὰ ὑποδουλώσῃ τοὺς ἀδελφούς του ἐκεῖνος, ποῦ πλουτίζει ἀπ' τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀθλιότητες καὶ τῆς συμφορῆς, μπορεῖ νὰ σὲ βλέπῃ καταφρονετικά.

Ὁ καλὸς ὅμως ἐργάτης, ἐκεῖνος ποῦ κοπιάζει νύκτα-μέρα, γνωρίζει καλά πῶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παῖτῃ γιὰ τὴν ἐργασία του, ἓνα κομμάτι ψωμί. Συγινεῖται ποῦ σὲ βλέπει ὁ ἀνθρώπος, γιὰτί συλλογίζεται: «Νὰ τὸ ἔργον ἔλο, νὰ ὁ ἄξιος μισθὸς ὅλου τοῦ ἀκάματου ἀνθρώπου ἰσχύσῃ!»

Τὶ μορτὴ γιὰ τὴν οἰκογένεια, ἢ ἀπροσδόκητη ἐπιστροφή σου! Σφίγγονται ὅλες ἡ καρδιές, ὅταν ἀνήσυχη ἢ μητέρα κράξῃ στὸ σπίτι: «ἀκρίθηνε τὸ ψωμί!»

Ὡ, κάμε μας νὰ ἰδοῦμε τὴν μεγάλην Εἰσίτην τοῦ μέλλοντος! Μίλησέ μας, διδάξέ μας! Γίνου ἐσὺ ἢ τροφή καὶ τοῦ πνεύματος, καθὼς εἶσαι καὶ τοῦ σώματος μας.

Πλασμένο ἀπ' ὅλους καὶ γιὰ ὅλους, ὦ Ψωμί τῶν ἀνθρώπων, πές μας ἐσὺ πῶς εἶνε πιά καιρὸς νὰ ζήσωμε σὰν ἀδελφία ποῦ εἶμαστε! Ἄς κάψῃ ἐπιτέλους ἡ ἀλληλοσφαγή! Ἐμπνευσέ μας τὴν ἐφίλη γιὰ τὴν ἀγρία πάλη! Γιατί τώρα α ἰπάζου με ε ὁ ἔνας ἀπ' τὸ στήμα τοῦ ἄλλου τὰ κομμάτια σου, ἀντὶ νὰ μάθωμε νὰ τὰ μοιραζόμεσ τε!

Οἱ ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ δημοσιεύονται σήμερον εἰς τὴν γ' σελίδα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθείς παρασχόν εις τήν χάραν ημῶν ὑπηρεσίας καί υπό του Οικουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ως ἀνάγνωσμα ἀριστόν καί χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικῶ		Ἐξωτερικῶ	
Ἔτησίᾳ	δρ. 8.—	Ἔτησίᾳ	φρ. 10.—
Ἐξάμηνος . . .	4,50	Ἐξάμηνος . . .	5,50
Τριμήνος	2,50	Τριμήνος	3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμᾶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπέδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βασιλικεῖον

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Νοεμβρίου 1915

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 52

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES KANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια).

Συγχρόνως ὁ Ραούλ ἐνεύσεν εἰς τοὺς ὑπηρετάς νανοῖζον μίαν φιάλην σαμπάνιας, ἐπέμισε τὰ ποτήρια καὶ ὑψῶνων τὸ ἰδικόν του πρὸς τὴν τρίχρον, ἣ ὅποια ἐπλατάγηεν εἰς τὸν ἀέρα, εἶπεν ἀπελθὼς:

— Ἄς πιούμε στήν υγεία τῆς Γαλλίας!

Ὅλοι ἐβγαλὼν ἀμέσως τὰ καπέλλα των, τὰ ἐσήκωσαν ψηλά καὶ συνέκρουσαν τὰ ποτήρια των μετὰ τὸ ποτήρι τοῦ μικροῦ πατριώτου, ὁ ὅποιος ἐξηκολούθησε:

— Καὶ στήν υγεία τῆς εὐεργετριάς μου, ποῦ τῆς ὄσειλω τὰ πάντα, τῆς ὠραίας καὶ καλῆς μίς Μπριδζ!

Καὶ ἡ δευτέρα αὐτῆ πρόποις ἔγεινε δεκτὴ μετὰ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς πρώτης. Κατόπιν οἱ «χαλεσμένοι» τοῦ Ραούλ ἐκάθησαν ὀλόγυρα εἰς τὸ τραπεζομάνδηλον, διὰ νὰ τιμῆσουν τὰ ὠραία του φαγητά.

Τὸ γεῦμα φαϊρότατον διήρκεσε δύο ὥρας, ὑπὸ τὸ προστατευτικὸν φύλλωμα τοῦ ἀλγαρόπου. Ὁ Σέρ Ράλφ καὶ ὁ ἑστανταίερος ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἤπιαν καλά, ἔκαμαν μίαν μονομαχίαν. Ὑπνοῦσε τὴν ὁποίαν νικητὴς ἀνεκρηύχθη ὁ Ἀργεντινὸς, διότι ὠρισμένως τὰ ροχαλιτά του ἦσαν ἤχηρότερα.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Μίς Μπριδζ καὶ ὁ Ραούλ συναμίλων περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἡ Ἀμερικανὶς τῷ ἔλεγεν, ὅτι

«Σὴν υγεία τῆς Γαλλίας!» (Σελ. 413, στ. 2')

ΤΟ 38ον ΕΤΟΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1915, ἡ «Διαπλάσις τῶν Παιδῶν» εἰσέρχεται εἰς τὸ 38ον αὐτῆς ἔτος.

Οἱ συνδρομηταὶ μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται ν' ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς, καὶ εἰ δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλης συνσωρευσεως ἔγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των, ἐπισηνῶν ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μετὰ τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἐβδόμαδος τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κληρωθὴσόμενος, εἰς μόνον, θὰ κερδίῃ ΜΙΑΝ ΔΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀξίας δραχ. 100, μ' ἐπιπλέον κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1916 θὰ γίνωνται ἈΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Ἀδῶν ποιικίλων, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ 43 φύλλον, σελ. 344. θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαιρῶς προσηλώσαντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1916. Τὰ δῶρα διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς ἑκάστης τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μετὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως ἐ. ἔ. ἢ ὅποια δημοσιεύθη εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 372.

Ἐκτὸς τούτων, οἱ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των ἢ ἐγγραφόμενοι νέοι μετὰ τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιωφεληθῶσιν τοῦ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ, περὶ οὗ ἴδε ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλάδιῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ τόμους τῆς Διαπλάσεως καὶ τῆς Βιβλιοθήκης διὰ πνευμάτω ὁραία τὰς ὄρας σας.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ὅσον αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίῳ ἐλήφθησαν ἀπὸ 11—17 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΩΝ: Μαρία Χ. Τσουανᾶκου, Δημ. Π. Μανθῆς, Κ. Μπατιστάτος, Κωνστ. Μ. Μανιάκης, Μ. Γαλέος, Ἰω. Α. Πελεκάνος, Ἐμ. 19. Κασσιβέτης, Κωνστ. Β. Κάραβέλλος, Ἐμ. Α. Μπουρνιάς, Φαληρικὴ Ἀκτῆ, Ἄντων Ν. Πολίτης (δύο), Γεωργ. Κλ. Σουραπάς.

ΑΙΓΙΟΥ: Π. Βασιλειάδης, Ἰω. Τζαμάνος, Ἐλένη Ι. Βασιλειάδου, ΑΜΑΔΙΑΔΟΣ: Χρυσὴ Σισίνη, ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Ἐπαμ. Α. Νικιάης, ΒΟΛΟΥ: Ἡλ. Α. Ἀρδαβάνης, Γ. Ἥλιος, Γ. Λαμπρόπουλος, ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Χρ. Ι. Κουστίνης, ΚΑΙΡΟΥ: Μαρίνα Πιζάνη, ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σοφὸς τοῦ Μέλλοντος, ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Μαρίνα Α. Ζακυνθινῶ, Ἰω. Α. Ζακυνθινός, ΛΑΜΙΑΣ: Μίνα Α. Τσάλλη, ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Μ. Α. Παπαζήσης, ΜΕΣΣΗΝΗΣ: Αεωνίδας ὁ Σκαρτιάτης, Α. Α. Ἀδαμίουλος, Θεοδοσίος Ὀμήγας, Κ. Ρουτίσης, ΠΑΤΡΩΝ: Γυθιωτάκη, Κατίνα Μάντη, ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Χ. Κολυβάς, Βασ. Κ. Μουραφῆς, Ι. Μιχαλακιάκος, ΣΥΡΟΥ: Γεωρ. Η. Μανθῆς, Σπυρ. Ι. Κολοκοῦνης, Φοτεινὴ Λαμπου, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Στ. Ἰατροῦ, Χρ. Κ. Θεοδορόπουλος, Μαντινέως, Μικρὸ Ἐανθομαλλοῦσα, ΧΑΛΚΙΑΟΣ: Ἀν. Χρ. Λεμπέσης, Π. Σ. Καραντζῆς, ΧΙΟΥ: Δημ. Γ. Κοκκιδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ δνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτὶδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο ἸΩΑΝ. ΤΖΑΜΑΝΟΣ ἐν Αἰγίῳ καὶ Μ. Α. ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ ἐν Λαρίσσει, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

τὸ ἴδιον ὄνομα.) Σκιαβωμάρον Ἑλληνα (δὲν ἔχω εἰδήσεις τῶν ἀπὸ τῶ κομμάτια σου, κάποιος ἐκλήρωθη προχθές, ἀλλὰ δὲν ἔχωρεσε) τὰ κάνει πολὺ μεγάλη καὶ τὸ σημερινὸν εἶνε διπλάσιον.) Νουταλίαν (ἀμα συγγοισθῆ τὸ σπῆτι, γράψε μου καὶ περισσότερα.) Μεσομακίην Ἀκτῆν (ναί, δλήφθη) Γ. Ἐδθ. Λαγ. (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπᾶθμα.) Ἐνδοξον Γαλλίαν (μελέτα λοιπόν ἢ τάξις σου εἶνε δύσκολη.) Ὑπερήφανον Κεφαλλονιοπούλαν (ἐλαβ, εὐχαριστῶ) μὰ γιατί τόση τεμελιά; μὲ ὀλίγην θέλησιν θὰ ἠμπορούσεσ νὰ τὴν νικήσης;) Νέον Ἑλληνα (βραβεῖον ἔστειλα.) Ἰω. Α. Πελ. (αὐτὸ δὲν γίνεται) πρᾶπει νὰ τοὺς ὁμολογήσης τὴν ἀλήθειαν;) Γέρον ποῦ Μορηᾶ (βραβεῖον ἔστειλα.) Ὑπερ Πατρίδος (πολὺ λυπήθηκα διὰ τὴν καυμένην τὴν Ἑλλην, καὶ εὐχομαι νὰ γίνῃ ἐντελὼς καλά.) Νεαδὸν Εὐπακίδην (ἐδημοσίευσά τῶνομα.) Θαλασσοπούλι τοῦ Στόλου (ἔστειλα.) Λάτριδα τῆς Ἀσπασίας (ὄραιοτάτη ἢ ἐπιστολὴ σου) βραβεῖον ἔστειλα.) Σκλήκ (ὄχι, καλλιτέρα νὰ τρώγῃς καί... νὰ μὴ σοῦ δημοσιεύω.) Δημ. Μανούσην μάλιστα, πρὸς 10 λεπτά τὸ καθένα, ἀλλὰ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τόμου πρὸς λεπτά 20) Μαντινεία, Μισσοσούε, Ομηρικὸν Ἦσρα, κτλ. κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ 152ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων Ἀγούστου—Νοεμβρίου.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 10ης Ἰανουαρίου. Ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

627. Λεξιγρῆμος
Μ' ἕνα ἐπιρρημα κοινὰ
Ἐν' ἀπὸ τὰ γὰρα ζῶα,
Θὰ κάμῃς κάποιον, ζακουστόν
Διὰ τὸν ὄϊόν του, Τρεῖα.

628. Στοιχειόγραφος.
Εἰς ἐμὲ ἂν ὑποπέσης,
Λύτα, θὰ τιμωρηθῆς.
Τὰ δύο πρώτα ἂν ἀφαιρέσης,
Ἐν ἀγνώσῃκα θὰ ἴδῃς.

629. Μεταγραμματισμός.
Διῶξε φ' καὶ βάλε εἰ
Καὶ σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ
Θὰ χαθῆ τὸ ἐρπετό
Καὶ θὰ ὄγγ' ἴκται ζυγὰ.

630. Αἶνυμα.
Μάντις τῆς Τροίας τὸ ἀρσενικόν μου,
Ὁραία βασίλισσα τὸ θηλυκόν μου.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐφουρίας Σιβύλλης

631. Κἀθιμα
* * * * * Νιάντικασταθαῖον οἱ
* * * * * ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτω, οὕτως, ὥστε
* * * * * νᾶναγινώσκονται ὀριζωντίως ἐκ τῶν ἀνω κατὰ σειρᾶν: Μοῦσα, Προφήτης καὶ στρατηγός τῶν Καρχηδονίων. Καθῆτω: ἐξ ἀριστερῶν κατὰ σειρᾶν: Ἀρχαῖος θεός, χώρα τῆς Ἑλλάδος, ὄλικόν, ὄρσοισα τῆς Ἰταλίας. Πλαγίως δέ, δεξιῶν ἐκτὸς Ἀκρόπολις καὶ ἀριστερῶν ἄστρομα.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνδοξου Γαλλίας

632—636. Μαγικὸν Γράμμα.
Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης κατὰ τὴν λέξιν δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τῶσαι λέξεις:

φᾶρος, τόπος, ὄσμα, αἰτία, Μαρία.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κόρης τοῦ Ἰονίου
637. Ἐρωτικὸς
Σημαία τὸ ση μετ' ὕψιλον,
Τὶ τάχα νὰ σημαίνῃ;
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τροαποῦσιν Ἑλλάδος
638. Ποιητὴν Ἀριστοειχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κατὰ τὴν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθῆξ, ἀποτελοῦν διάστημα γυναικῆ τῆς ἀρχαϊότητος:

1. Γεωργικὸν ἐργαλεῖον 2. Οὐράνιον σῶμα 3. Ἰδιὸν ἄγγρον 4. Χωρίον τῆς Ἀστικῆς περιήμων 5. Βασιλεὺς ὀμηρικὸς 6. Μῆν 7. Κράτος τῆς Ἀσίας.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λεμειανῆς

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 39

482. Πρωσία (πρὸς, γα.)—483. Σπᾶρος—σπάρος—484. Βόλος ἢ Βόλος.
485: Α Ι Γ Ρ Α Ι Ο Ν 486—490. Διὰ τοῦ
Ι Κ Α Ρ Ο Σ Α: Λόγος, Ἰούλιος,
Γ Α Ζ Η Σ Ἰλαρος, πόλις, Ἀσίως.—491. Διότι δὲν εἶνε βουδός.—492.
Α Ρ Η Σ ΝΕΥΑΣ—ΝΑΝ—
Ι Ο Σ ΤΗ(Νορβηγία, ἙΑρ,
Ο Σ ὙπΝος, ἈρχΤρος.

ΣειρΗν.—493. Σάκκος; κενὸς δυσκόλιος ἴσταιται ὄρθιος.—494. Ἡ Ἀνάπλασις διαπλάττει. (Ι διὰ πλᾶ-σῆ; διὰ πλᾶ-τῆ;)

Μικρὰ Ἀγγελίαι

[Ἡ λέξις μετὰ ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτά 5 μόνον μετὰ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μετὰ κεφαλαία τὸ τετραπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διανόμεναι τῶν 15 πληθύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χῶρος ἐστὶς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μετὰ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἀπλά στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν, ὑπολογίζεται ὡς εἰς λέξεις ἀπλά.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

[ΙΕ—67]
Γελομένη κληρώσεως Ἀαχίσιος Ἑλληνόπαιδος, ἐξήχθη ἀριθ. 160, ἀνῆκων εἰς τὸν Δαφροστεφῆ Βασιλέα ἐν Ἀαχίσει.

[ΙΕ—68]
Μετὰ ὄρακα καὶ πατριωτικὰ ψευδώνυμα, γεμάτα ἀπὸ ὄνειρα καὶ παλμοῦς, κατέρχεται στὸ Δημοφιμισμὸς ὁ «Σύνδεσμος Ἑλληνοπαιδῶν» μετὰ τὴν ἐπιπλοήν πῶς ὅλοι οἱ καλλιπῆστοι θὰ τὰ ὑποστηρίξουν:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ ΓΕΝΑΙΟΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[ΙΕ—69]
Ἀλβανικόν Ἠπειρώτα. Θερμώτατα συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ προσφίλους υἱῶν μητρὸς).

Ἐνα Χιωτάκι. Ἐλάβετε ἐπιστολήν μου; Μὴ ἀντιπροσωπεύω τὸν σύνδεσμον, νομίζω ὅτι δὲν παραιτοῦμαι αὐτοῦ.

Πειρακτικόν
[ΙΕ—70]
Φίλιπε ἡμῶν Πλάτων ἐπὶ τῆ ὀνομαστικῆς ἐσθρῆ σου τοῦ εὐχόμεθα Ἀβραμὰ ἀραβὰ καὶ Μαθουάλα ἔτη.
Μελαχροινὸ Διαβολάκι, Γέρος τοῦ Μορηᾶ, Μαντινέως, Στ. Σταμπολῆς.
[ΙΕ—71]
Ἐκλογεῖς! Κατερχόμενοι εἰς τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα τοῦ Δημοφιμισμοῦ, ζητῶ τὴν ΦΗΦΟΝ σας. Ὅλων!!!
ΙΝΔΑΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ